

Scorpio: «Ja no soc una nena presumida, ara soc una 'niñata'»

Parlem amb la cantant barcelonina del nou disc 'Niñatejant'

Scorpio | Arxiu Delirics

Clara Sánchez '**Scorpio**' es va donar a conèixer a la primera temporada del *talent* musical de 3Cat *Eufòria*. El 2023, després del seu pas pel programa, la barcelonina va publicar el seu primer treball, *Antares* (Delirics), un disc en què explorava amb els gèneres urbans. Ara, la cantant retorna amb el segon disc, *Niñatejant* (Delirics, 2024), un disc en què la cantant deixa les músiques urbanes en segon lloc, i aposta per un pop més electrònic.

Vas publicar ?Antares' l'any passat, i ara tornes amb un nou treball, ?Niñatejant'. Com ha sigut el procés de creació?

Ha sigut molt diferent de l'anterior, perquè fent ?Antares' tenia molt poc temps i molts bolos, i havia de treballar més ràpidament. Amb aquest, m'he pogut prendre el meu temps, artísticament parlant, trobar-me a mi i anar a l'estudi amb les idees més clares, sabent el que em venia de gust fer i trobant nous estils i gèneres que m'agradaven. M'he pogut desenvolupar com a artista i anar cap a millor.

El disc es titula ?Niñatejant" i al llarg del disc vas repetint això del "Niñateo català". Què vol dir aquest terme?

Per a mi, el "niñateig" és la combinació entre una part més irreverent, més rebel, amb una més innocent, de nena. Amb aquest concepte, vull expressar el fet de trobar-se a un mateix i ser

totalment lliure amb aquesta picardia del jo adolescent. També és un terme que s'utilitza molt en dansa. Tinc molts amics ballarins, i utilitzen aquesta expressió per a referir-se a moure el cul, però amb un dit a la boca, com fent-se la innocent. Té aquesta mescla que jo volia expressar, de *cute pero pícara*.

Aquesta picardia innocent és justament el moment en què estàs tu com a artista i com a persona?

Jo crec que sí. També amb la indústria: fer-me la innocent i com si no sabés com va tot, però alhora sabent jugar cada vegada més les meves cartes amb aquest punt de picardia. Com a **Scorpio**, venia de "Nenes presumides", i ara dic: ja no soc una nena presumida, ara soc una 'niñata'. M'he fet una dona, però no he perdut aquesta part més irreverent que és essencial en mi, i sobretot en el meu projecte musical.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=8c2X6Zfx2fk>

Hi ha diverses les cançons del disc són molt personals. L'àlbum està inspirat en coses que t'han passat a tu?

Sempre escric del que em passa. Quan em poso a compondre, sento que em surt la lletra directament. En aquest disc he volgut posar també una part de mi en les lletres amb diferents deixos del meu dia a dia. Cada vegada soc més natural en la meva manera de compondre, i així transportar la manera amb què parlo, m'expresso i les meves històries a les cançons que faig. D'altres vegades, simplement agafo un detall de la meva vida i li estiro un fil per fer una història nova, però que al final també acaba partint de mi.

El disc l'obre "Paris" amb un fragment d'un discurs molt potent. D'on surt aquest tall?

És un recurs inspirat en **Beyoncé**. És una artista que m'ha marcat molt. En una de les seves cançons, "Flawless", ella inclou un tall de veu d'un discurs feminista, i s'ha convertit en una de les meves cançons preferides. Llavors, partint del concepte d'*El Dorado*, i buscant més sobre la llibertat i sobre trobar-me a mi mateixa, em vaig creuar amb la figura de Billy Porter, actor i activista pels drets LGTB. En una de les seves entrevistes, vaig trobar aquest tall on parlava de la identitat de gènere i qüestionava perquè veure dones amb pantalons està normalitzat, però veure homes amb faldilla no. El motiu és que la feminitat s'ha vist sempre com una cosa de dèbils. Em va semblar molt interessant i vaig voler començar el disc amb aquesta declaració que, per a mi, li dona una èpica que no tindria si no l'hagués posat.

Per a tu, afegir aquesta mena de discurs és donar un cop de puny a la taula i deixar clar des de l'inici el que es trobarà qui escolti el disc des d'un inici?

Amb aquest disc sentia que volia recuperar la meua veu i utilitzar-la per a les causes que em mouen. Volia sortir fora de la zona neutra i ensenyar que tinc uns ideals. Volia utilitzar la meua veu i el poc "poder" que tinc com a artista per reivindicar, per denunciar actituds i situacions, i per canviar les coses. I la millor manera de fer-ho, o la millor que he trobat, és a través de la música.

A "Cara d bitch - Verí" dius "tothom vol a l'Scorpio, però qui estima la Clara?". T'has trobat amb una situació així?

No m'ha passat mai que s'hagin intentat apropar a mi per interès, perquè amb la meua cara de *bitch*, mai millor dit, els espanto a tots. No era tant en aquest sentit, com que em vulguin com a **Scorpio**, amb extensions, maquillatge, perruca, tacons, vestimenta... Jo mateixa, a vegades em dic que estic molt més guapa així, i que així és com agrado a la gent. Però jo no soc així cada dia. Hi ha una persona rere el meu producte i aquesta és la Clara. I la Clara, quan acaba un bolo i baixa de l'escenari, vol un petó i una abraçada.

Tot el que cantes en aquesta cançó és una manera de buidar-te?

Aquesta cançó és com un crit de ràbia. Soc molt sensible i, tot i que tingui una moral molt gran, també estic plena d'inseguretats, i moltes d'elles les expresso a la cançó. Petites coses que van

sorgint al meu dia a dia i que al final em van fer tenir un *?mental breakdown?*. L'art, la música i cantar sempre m'han ajudat per a desfogar-me. Em sento més lliure i més jo, i volia fer una cançó per expressar tots aquests sentiments, però que no tingués la base típica de balada, perquè m'agrada molt fer cançons per a passar-ho bé dalt de l'escenari.

I just després poses "Niñatejant", el tema que dona nom al disc, una cançó que s'inspira en el llenguatge 'potaxie', sorgit a TikTok. Com se t'acudeix fer això?

Per aquesta mateixa idea de voler expressar com soc i quin és el meu món. Així és com parlo jo, és com parlo amb els meus amics i és com m'expresso en el meu dia a dia. També he de dir que amb les tres cançons que sabia que no serien senzills, que no havien d'anar a les ràdios, volia jugar més, explorar i fer el que em rotés. Tampoc li vaig donar massa voltes al tema, perquè és una cançó que expressa la "*niñatesa*" de dalt a baix.

En aquest segon treball, t'enfoques molt més en la part electrònica i disco, deixant una mica en segon pla l'estil més urbà que vam poder escoltar a *?Antares?*. Per què aquest canvi?

Em va sortir molt natural quan vaig començar a treballar amb Scotty DK, el meu productor. De fet, el segon dia que vam anar a l'estudi, vam enllestir "Paris". Va ser molt orgànic, perquè ens hem anat descobrint els dos. També m'he influenciat d'artistes diferents que han entrat fa poc al meu repertori, com **Belén Aguilera**, **Paula Cendejas**, o **Charli XCX**. He pogut descobrir el que m'agrada a poc a poc. Amb *Antares*, vaig veure que hi havia un tema, "Ya no", que havia funcionat molt bé i que s'assemblava més als temes de *?Niñateig?*, i vaig voler explorar més cap aquí. Però no volia acabar d'apartar-me de l'urbà, perquè al final és el que m'agrada, i a vegades em surt un reggaeton o un afro beat. Així que vaig decidir combinar les dues coses.

Sempre t'ha caracteritzat un estil visual molt marcat, com a ratxeta catalana. Seguirem veient aquesta *Scorpio?*

Sí, jo crec que n'hi ha per a molt temps. Al final, *?la cabra tira al monte?*. Sí que m'he trobat en algun moment volent ser més neutra, volent rebaixar tot això, però amb el temps m'he adonat que el que em fa més feliç és ser irreverent, perquè és quan soc més jo. No em puc contenir, perquè si me n'oblido, ja em surt una frase d'aquestes, o dic '*potaxie*' o '*fife*'. M'he d'estimar com soc, i si surt així, doncs ho trauré tal qual.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=aHAN5ZCa3dw>